

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. november hó 28. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2017. szeptember 19. napján kihirdetett **2.B.753/2016/35.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A testi sértés büntettét a Btk. 164. § (1) bekezdés, **(3)** bekezdés, (8) bekezdés 2. fordulata szerint minősíti.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a vádlott lakcíme: [cím].

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (8) bekezdés 2. fordulat] miatt 4 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült 436.096,- forint megfizetésére.

Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyész a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása,

a vádlott és a védő a büntetés enyhítése érdekében.

A fellebbviteli főügyészség írásban az ügyészi fellebbezést fenntartva indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

A védő fellebbezése írásbeli indokolásában a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának jelentős enyhítését és annak megállapítását kérte, hogy a vádlott a szabadságvesztés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Egyben indítványozta enyhébb végrehajtási fokozat, fogház alkalmazását.

A fellebbezési nyilvános ülésen az ügyész és a védő fenntartotta írásbeli indítványát.

vádlott neve vádlott a szabadságvesztés tartamának enyhítését kérte, ismételten kijelentve, hogy a bűncselekmény elkövetését megbánta és a sértett hozzátartozóitól újból bocsánatot kért.

Az ítélet az első fokú ítéletet egyik irányban sem ítélte alaposnak.

A másodfokú bíróság az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése értelmében teljeskörűen felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

Az ennek során beszerzett bizonyítékokat mérlegelve állapította meg a tényállást, e körben indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított, döntően megalapozott tényállást az ítélet az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette, figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára:

A vádlott élettársi kapcsolatban él, élettársa tanítónő, havi kb. 120.000,- forint nettó jövedelemmel.

Az ítélet 2. oldal ötödik bekezdése első mondatát akként helyesbíti, hogy vádlott neve vádlott 2015. november 27. napján utazott [város neve]re.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel irányadó volt a felülbírálat során.

A cselekmény elkövetését a vádlott maga is elismerte, mely vallomását a tanúk vallomása, valamint az igazságügyi orvosszakértői vélemény és annak kiegészítése mindenben alátámasztott. A tényállást egyébként a fellebbezések sem támadták.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére.

A cselekmény minősítése azonban részben helyesbítésre szorult.

A Btk. 164. § (1) bekezdésére és a (8) bekezdés 2. fordulatára helyesen hivatkozott a törvényszék.

A testi sértésnek a törvényi szabályozás szerint két alapesete van. A (2) bekezdés szerinti könnyű testi sértés és a (3) bekezdés szerinti súlyos testi sértés.

A fentiekhez képest a (8) bekezdés minősített esetet - életveszélyt okozó, illetőleg halált okozó testi sértés - tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a (2) bekezdés szerinti alapesetet állapította meg, melynek azonban indokát ítéletében nem adta.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elkövetés eszköze, az elkövetés módja, a közepest meghaladó erejű ütés és a támadott testtájék, mind arra enged következtetni, hogy a vádlott szándéka 8 napon túl gyógyuló sérülés okozására irányult, azaz a súlyos testi sértés minősített esete valósult meg.

Ezért a cselekmény helyes minősítése: Btk. 164. § (1) bekezdés, **(3)** bekezdés, (8) bekezdés 2. fordulat.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen állapította meg és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. E körben tehát nem osztotta az ítéletábra a védő ezzel ellentétes álláspontját.

A másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte a vádlott javára az időmúlást, mivel a cselekmény elkövetése óta több mint két év eltelt.

Az így kiegészített bűnösségi körülmények mellett is, az elsőfokú bíróság arányos büntetést szabott ki a vádlottal szemben, annak lényeges súlyosítását nem látta indokoltnak az ítéletábra.

Az enyhítés iránti fellebbezés körében a védő által hivatkozott ítéletábrái határozatban foglaltak - büntetés kiszabási szempontból - nem lehettek irányadók a jelen ügyben, mert ott az elkövető motivációja részben méltányolható volt.

A jelen ügyben vádlott neve vádlott teljesen indokolatlan és motiválatlan cselekménye következtében halt meg a nála közel 20 centiméterrel magasabb és több mint 30 kilogrammal nehezebb sértett úgy, hogy a vádlott még a védekezés lehetőségét sem adta meg a támadásával szemben.

Így indokolt vele szemben a középértékhez - 5 év - közeli szabadságvesztés büntetés kiszabása, annak lényeges enyhítése szóba sem jöhet, ugyanezen körülményre figyelemmel nem indokolt a kedvezőbb feltételes szabadság, illetve enyhébb végrehajtási fokozat sem.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, azonban az első fokú ítéletet hivatalból is felülbírálvá, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott lakcímkártyája alapján megállapította, hogy lakcíme [cím].

Az ítélet ellen a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján - figyelemmel a Be. 615. § (1) bekezdésére - nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2018. november 28.

Dr. Benedek Tibor s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s.k.
előadó bíró

. Cserhádi Ágota s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.135/2018/6. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 2.B.753/2016/35. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. november 28.

Dr. Benedek Tibor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő